Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. rugsėjo 16 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika — Ribojamosios priemonės Iranui, siekiant užkirsti kelią branduolinių ginklų platinimui — Lėšų įšaldymas — Pareiga nurodyti motyvus — Vertinimo klaida“

Byloje T-489/10

Islamic Republic of Iran Shipping Lines, įsteigta Teherane (Iranas), ir kitos 17 ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti priede, atstovaujami QC F. Randolph, baristerio M. Lester ir solisitoriaus M. Taher,

ieškovės,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Bishop ir R. Liudvinavičiūtė-Cordeiro,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, atstovaujamos M. Konstantinidis ir T. Scharf,

ir

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos G. de Bergues ir É. Ranaivoson,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo iš dalies panaikinti 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimą 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, p. 39), 2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių [ribojamųjų] priemonių Iranui (OL L 195, p. 25) 7 straipsnio 2 dalis, 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimą 2010/644/BUSP, iš dalies keičiantį Sprendimą 2010/413 (OL L 281, p. 81), 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007 (OL L 281, p. 1), ir 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010 (OL L 88, p. 1),

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas I. Pelikánová (pranešėjas), teisėjai K. Jürimäe ir M. van der Woude,

* Proceso kalba: anglų.

posėdžio sekretorius N. Rosner, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. balandžio 23 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ši byla susijusi su ribojamosiomis priemonėmis, nustatytomis siekiant paveikti Irano Islamo Respubliką, kad ji nutrauktų branduolinę veiklą, keliančią branduolinių ginklų platinimo ir branduolinių ginklų tiekimo sistemų kūrimo riziką (toliau – branduolinių ginklų platinimas).

2 2010 m. liepos 26 d. ieškovės - *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* (toliau - IRISL) ir kitos 17 ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti priede - buvo įtrauktos į subjektų, dalyvaujančių platinant branduolinius ginklus ir nurodytų 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP (OL L 195, p. 39), II priede, sąrašą.

3 Todėl ieškovių pavadinimai 2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 dalis (OL L 195, p. 25), buvo įtraukti į 2007 m. balandžio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių [ribojamųjų] priemonių Iranui (OL L 103, p. 1) V priedo sąrašą. Dėl šio įtraukimo į sąrašą ieškovių lėšos ir ekonominiai ištekliai buvo įšaldyti.

4 Sprendime 2010/413 Europos Sąjungos Taryba nurodė tokius motyvus dėl IRISL:

„IRISL dalyvavo vežant karinius krovinius, be kita ko, oficialiai uždraustus krovinius iš Irano. Trys tokie incidentai buvo susiję su akivaizdžiais pažeidimais, apie kuriuos pranešta Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos Sankcijų Iranui komitetui. Su branduolinių ginklų platinimu IRISL buvo susijusi taip: Jungtinių Tautų Saugumo Taryba paprašė valstybių tikrinti IRISL laivus, kai yra pagrįstų motyvų manyti, kad laivu gabenamos draudžiamos prekės, kaip tai suprantama pagal Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas 1803 ir 1929.“

5 Be to, Sprendimo 2010/413, susijusio su *IRISL Marine Services and Engineering Co.*, motyvuose Taryba nurodė, kad IRISL „sudarė sąlygas pakartotiniams Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijos 1747 pažeidimams“.

6 Kitos Sprendime 2010/413 nurodytos ieškovės iš esmės buvo įvardytos kaip IRISL priklausančios ir jos kontroliuojamos bendrovės arba veikiančios jos sąskaita. *Khazar Shipping Lines*, be kita ko, buvo įvardyta kaip bendrovė, „prisidėjusi prie krovinių vežimo, kuriame dalyvavo JT ir JAV į sąrašą įtraukti subjektai, pvz., *Bank Melli*, pervežant padidintos platinimo rizikos krovinius iš tokių šalių, kaip Rusija ir Kazachstanas, į Iraną“.

7 Įgyvendinimo reglamente Nr. 668/2010 nurodyti motyvai, kiek tai susiję su ieškovėmis, iš esmės yra tokie patys kaip ir nustatytieji Sprendime 2010/413.

8 2010 m. rugpjūčio 25 d. laišku ieškovės paprašė Tarybos pateikti joms dokumentų ir įrodymų, pagrindžiančių jų įtraukimą į Sprendimo 2010/413 II priedą ir Reglamento Nr. 423/2007 V priedą.

9 2010 m. rugsėjo 13 d. laišku Taryba, be kita ko, atsakė, kad IRISL mesti kaltinimai buvo nurodyti metinėje Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos (toliau - Saugumo Taryba) Sankcijų komiteto ataskaitoje 2009 m., prie kurios ji prideda kopiją.

10 2010 m. rugsėjo 14 d. laišku ieškovės paprašė išsamesnių paaiškinimų ir įrodymų, kuriais rėmėsi Taryba. Taryba atsakė 2010 m. rugsėjo 20 d. laišku, prie kurio pridėjo du valstybių narių pateiktus pasiūlymus dėl ribojamųjų priemonių IRISL ir *Khazar Shipping Lines*.

11 Ieškovių į Sprendimo 2010/413 II priedą įtraukti pavadinimai buvo palikti 2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendime 2010/644/BUSP, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2010/413 (OL L 281, p. 81). Kiek tai susiję su ieškovėmis, motyvai buvo identiški nurodytiems Sprendime 2010/413.

12 Reglamentą Nr. 423/2007 panaikinus 2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 281, p. 1), ieškovių pavadinimus Taryba įtraukė į pastarojo reglamento VIII priedą. Todėl ieškovių lėšos ir ekonominiai ištekliai įšaldyti pagal to reglamento 16 straipsnio 2 dalį. Kiek tai susiję su ieškovėmis, motyvai buvo identiški kaip ir nurodytieji Sprendime 2010/413.

13 Kadangi Reglamentas Nr. 961/2010 buvo panaikintas 2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentu (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui (OL L 88, p. 1), Taryba įtraukė ieškovių pavadinimus į šio reglamento IX priedą. Kiek tai susiję su ieškovėmis, motyvai buvo identiški nurodytiesiems Sprendime 2010/413. Todėl ieškovių lėšos ir ekonominiai ištekliai įšaldyti pagal šio reglamento 23 straipsnio 2 dalį.

Procesas ir šalių reikalavimai

14 2010 m. spalio 8 d. ieškovės ir *Cisco Shipping Co. Ltd* bei *IRISL Multimodal Transport Co*. Bendrojo Teismo kanceliarijoje pateikė šį ieškinį.

15 2010 m. lapkričio 24 d. laišku *Cisco Shipping* ir *IRISL Multimodal Transport* atsisakė savo ieškinio. 2010 m. gruodžio 8 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) nutartimi jos buvo išbrauktos iš registro kaip ieškovės šioje byloje, joms nurodyta padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

16 2010 m. lapkričio 21 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, kad ieškovės, priėmus Sprendimą 2010/644 ir Reglamentą Nr. 961/2010, pakeitė savo reikalavimus.

17 2011 m. kovo 14 d. ir balandžio 22 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktais dokumentais Europos Komisija ir Prancūzijos Respublika paprašė leisti įstoti į šią bylą Tarybos pusėje. 2011 m. gegužės 10 d. nutartimi Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą.

18 2012 m. lapkričio 30 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, kad ieškovės, 2012 m. kovo 23 d. priėmus Reglamentą Nr. 267/2012, pakeitė savo reikalavimus.

19 Išklausęs teisėjo pranešėjo pranešimą, 2013 m. kovo 12 d. Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas, Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, raštu pateikė ieškovėms ir Tarybai klausimus su prašymu į juos atsakyti per posėdį.

20 Per 2013 m. balandžio 23 d. posėdį šalys pateikė savo paaiškinimus žodžiu ir atsakė į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

21 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti Sprendimą 2010/413, Įgyvendinimo reglamentą Nr. 668/2010, Sprendimą 2010/644, Reglamentą Nr. 961/2010 ir Reglamentą Nr. 267/2012 tiek, kiek šie aktai su jomis susiję,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

22 Taryba, palaikoma Komisijos, Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

23 Prancūzijos Respublika Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį.

Dėl teisės

Dėl esmės

24 Ieškovės nurodo penkis ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę gynybą pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su pareigos motyvuoti pažeidimu. Trečiasis pagrindas susijęs su proporcingumo principo, nuosavybės teisių ir teisės užsiimti ekonomine veikla pažeidimu, taip pat su akivaizdžia vertinimo klaida, kalbant apie joms taikytinų ribojamųjų priemonių nustatymą. Ketvirtasis pagrindas susijęs su vertinimo klaida nustatant ribojamąsias priemones ieškovėms. Penktasis pagrindas susijęs su Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies neteisėtumu, nes šiomis nuostatomis draudžiama pakrauti ir iškrauti krovininius laivus.

25 Bendrasis Teismas mano, kad pirmiausia reikia išnagrinėti antrąjį pagrindą tiek, kiek jis susiję su motyvais IRISL atžvilgiu, paskui nagrinėti ketvirtąjį.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos nurodyti motyvus pažeidimu tiek, kiek šie motyvai susiję su IRISL

26 Ieškovių manymu, Taryba pažeidė pareigą nurodyti motyvus dviem aspektais. Pirma, ginčijamuose aktuose nurodyti motyvai IRISL atžvilgiu yra nepakankami, nes jais aiškiai ir vienareikšmiškai nepagrindžiama, kodėl, nepaisydama ieškovių pateiktų argumentų, Taryba manė, kad IRISL įvykdė ribojamųjų priemonių jai priėmimo ir tolesnio jų taikymo kriterijus. Konkrečiai kalbant, Taryba tik pakartojo Saugumo Tarybos kaltinimus. Kita vertus, ieškovėms prieš priimant su jomis susijusias ribojamąsias priemones nebuvo pateiktas joks motyvas IRISL atžvilgiu.

27 Taryba, palaikoma įstojusių į bylą šalių, ginčija ieškovių argumentų pagrįstumą.

28 Pagal teismo praktiką pareiga nurodyti asmens nenaudai priimto akto motyvus, numatyta SESV 296 straipsnio antroje pastraipoje, o šioje byloje – Sprendimo 2010/413 24 straipsnio 3 dalyje, Reglamento Nr. 423/2007 15 straipsnio 3 dalyje, Reglamento Nr. 961/2010 36 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento Nr. 267/2012 46 straipsnio 3 dalyje, siekiama, pirma, suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar aktas yra pagrįstas, o jeigu jis turi trūkumų – ginčyti jo galiojimą Sąjungos teisme, ir, antra, leisti pastarajam atlikti šio akto teisėtumo kontrolę. Taip suformuluota pareiga motyvuoti yra vienas iš esminių Europos Sąjungos teisės principų, nuo kurio gali būti nukrypstama tik dėl imperatyvių reikalavimų. Todėl iš esmės apie motyvus suinteresuotajam asmeniui turi būti pranešta kartu su jo nenaudai priimtu aktu ir motyvų stokos negali ištaisyti tai, kad

suinteresuotasis asmuo apie sprendimo motyvus sužino per procesą Sąjungos teisme (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą*, T-390/08, Rink. p. II-3967, 80 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

29 Dėl to Taryba privalo supažindinti subjektą, kuriam skirtos ribojamosios priemonės, su specifinėmis ir konkrečiomis priežastimis, dėl kurių mano, kad šių priemonių reikėjo imtis, išskyrus atvejus, kai tam prieštarauja imperatyvūs Sąjungos ar jos valstybių narių saugumo arba su jų tarptautinių santykių išsaugojimu susiję pagrindai. Ji taip pat turi nurodyti atitinkamas priemones pagrindžiančias faktines ir teisines aplinkybes ir jų priėmimo motyvus (šiuo klausimu žr. 28 punkte minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 81 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

30 Be to, motyvai turi būti pritaikyti prie nagrinėjamo akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis jis buvo priimtas. Reikalavimas nurodyti motyvus turi būti vertinamas atsižvelgiant į bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, motyvų, kuriais remiamasi, pobūdį ir į interesą gauti paaiškinimus, kurį asmenys, jeigu šis aktas jiems skirtas, arba kiti asmenys, su kuriais šis aktas tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, gali turėti. Nurodant motyvus, nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvacija yra pakankama, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į visas priėmimo aplinkybes bei nagrinėjamąją sritį reglamentuojančių teisės normų visumą. Konkrečiai kalbant, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu buvo priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jo atžvilgiu priimtos priemonės reikšmę (žr. 28 punkte minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 82 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

31 Pirmiausia, kalbant apie tai, kad prieš priimant ginčijamus aktus nebuvo nurodyti motyvai, pakanka priminti, jog pagal nusistovėjusią teismo praktiką Taryba neprivalo iš anksto pranešti atitinkamam asmeniui ar subjektui motyvus, kuriais remdamasi ketina grįsti jo įtraukimą į asmenų ir subjektų, kurių lėšos įšaldomos, sąrašą. Iš tiesų dėl paties tokios priemonės pobūdžio, kad ji neprarastų savo veiksmingumo, būtina galimybė tokią priemonę priimti netikėtai ir nedelsiant taikyti. Tokiu atveju institucijai iš esmės užtenka pranešti atitinkamam asmeniui ar subjektui motyvus ir leisti jiems pasinaudoti teise būti išklausytiems priimant sprendimą arba iškart po to, kai sprendimas buvo priimtas (2011 m. gruodžio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Prancūzija prieš People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, Rink. p. I-13427, 61 punktas).

32 Antra, kalbant apie nepakankamą motyvavimą, preliminariai pažymėtina, kad, Tarybos ir Komisijos manymu, ribojamosios priemonės IRISL gali būti grindžiamos dviem savarankiškais teisiniais pagrindais. Pirma, jų manymu, faktinės aplinkybės, kuriomis remiamasi pateikiant kaltinimus IRISL, rodo, kad ji dalyvavo platinant branduolinius ginklus, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą, Reglamento 423/2007 7 straipsnio 2 punktą, Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies a punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą (toliau – pirmasis kriterijus). Antra, iš tų pačių aplinkybių matyti, kad IRISL padėjo asmeniui, subjektui ar įstaigai, kuri įtraukta į sąrašą, pažeisti Sprendimą 2010/413, Reglamentą Nr. 961/2010, Reglamentą Nr. 267/2012 ir taikomas Saugumo Tarybos rezoliucijas, kaip tai suprantama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą, Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies b punktą, Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatas (toliau - antrasis kriterijus).

33 Todėl reikia patikrinti, ar Taryba pakankamai teisiškai motyvavo kiekvieno iš šių dviejų alternatyvių kriterijų taikymą IRISL. Šiomis aplinkybėmis reikia atsižvelgti, be ginčijamų aktų motyvų, į metinę Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos Sankcijų komiteto ataskaitą 2009 m., kuri ieškovėms buvo pateikta 2010 m. rugsėjo 13 d., ir pasiūlymą nustatyti ribojamąsias priemones IRISL, kurį Taryba pateikė ieškovėms 2010 m. rugsėjo 20 d. laišku. Šie dokumentai buvo pateikti prieš pareiškiant ieškinį.

34 Dėl pirmojo kriterijaus reikia pažymėti, kad ginčijamuosiuose aktuose nurodyti ir 4 punkte pakartoti motyvai yra susiję su, pirma, trimis incidentais, kuriuose dalyvavo IRISL iš Irano gabendama karinę techniką, - juos Taryba kvalifikavo kaip „veiklą, susijusią su branduolinių ginklų platinimo rizika“, - ir, antra, Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos pozicija IRISL atžvilgiu.

35 Metinėje Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos Sankcijų komiteto ataskaitoje 2009 m. pateikiamos papildomos detalės, susijusios su trimis nagrinėjamais incidentais; joje, be kita ko, nurodyta, kad valdžios institucijos paėmė draudžiamus krovinius ir identifikavo atitinkamus laivus.

36 Bendrai paėmus, šios informacijos pakanka, kad ieškovės suprastų, jog Taryba, padariusi išvadą, kad IRISL rėmė branduolinių ginklų platinimą, atsižvelgė, pirma, į tris incidentus, kai IRISL gabeno draudžiamus krovinius, ir, antra, į tai, kad Saugumo Taryba manė esant būtina prašyti valstybių, esant tam tikroms aplinkybėms, tikrinti IRISL laivus. Be to, trys incidentai buvo pakankamai tiksliai apibūdinti - tai patvirtina tas faktas, kad ieškovės tiek Tarybai pateiktose pastabose, tiek Bendrajam Teismui pateiktose rašytinėse pastabose išsamiai apibūdino su jais susijusias aplinkybes.

37 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti ir ieškovių argumentą, kad Taryba suklydo vien pakartojusi Saugumo Tarybos nurodytus motyvus. Iš tiesų niekas nedraudžia Tarybai kitų organizacijų ar institucijų nurodytus motyvus pateikti kaip savus, jeigu jie pakankamai tikslūs.

38 Tačiau antrojo kriterijaus taikymas IRISL nėra pakankamai teisiškai motyvuotas. Iš tiesų, pirma, šio sprendimo 4 punkte nurodyti motyvai nėra susiję su faktu, kad veiksmai, kuriais kaltinama IRISL, būtų susiję su tikslu išvengti tretiesiems asmenims skirtų ribojamųjų priemonių taikymo. Antra vertus, nors šio sprendimo 5 punkte pakartoti motyvai siejasi su faktine aplinkybe, kad IRISL sudarė sąlygas pakartotinai daryti Saugumo Tarybos rezoliucijos 1747 (2007) pažeidimus, juose nenurodomi nei tariamų pažeidimų pobūdis, nei jų datos, nei atitinkamos organizacijos ar prekės. Todėl net jei į šiuos motyvus būtų galima atsižvelgti, nepaisant to, kad jais nebuvo tiesiogiai pasiremta IRISL atžvilgiu, jie yra pernelyg neaiškūs.

39 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti antrąjį pagrindą, kiek jis susijęs su pirmojo kriterijaus taikymu IRISL, ir priimti jį tiek, kiek jis susijęs su antrojo kriterijaus taikymu. Kadangi abu minėti kriterijai taikomi alternatyviai, su antruoju kriterijumi susijusio motyvavimo stoka nepateisina ginčijamųjų aktų panaikinimo, kiek tai susiję su IRISL. Tačiau, atsižvelgiant į šio sprendimo 38 punkte padarytą išvadą, nagrinėjant kitus ieškovių pagrindus į antrąjį kriterijų negalima atsižvelgti.

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su vertinimo klaida priimant ribojamąsias priemones ieškovėms

40 Ieškovės teigia, kad Taryba padarė vertinimo klaidą, nes nustatė, kad joms turėjo būti taikomos ribojamosios priemonės; ji pasirėmė tik prielaidomis ir neidentifikavo įrodymų, leidžiančių padaryti išvadą, kad jos dalyvavo platinant branduolinius ginklus, taip pat neatsižvelgė į jų argumentus.

41 Taryba, palaikoma Komisijos ir Prancūzijos Respublikos, ginčija ieškovių argumentų pagrįstumą.

42 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką akto, kuriuo nustatytos subjektui taikytinos ribojamosios priemonės, teisėtumo teisminė kontrolė apima tiek jį pagrindžiančių faktų ir aplinkybių vertinimą, tiek įrodymų ir informacijos, kuriais pagrįstas šis vertinimas, patikrinimą. Kilus ginčui, Europos Sąjungos Taryba turi pateikti šiuos įrodymus, kad Sąjungos teismas galėtų juos patikrinti (šiuo klausimu žr. 28 punkte minėto Sprendimo *Bank Melli Iran prieš Tarybą* 37 ir 107 punktus).

43 Todėl šioje byloje reikia patikrinti, ar Taryba teisingai nusprendė, kad ribojamosios priemonės turi būti taikomos ieškovėms, nes, pirma IRISL ir *Khazar Shipping Lines* dalyvavo platinant branduolinius ginklus ir, antra, kitos ieškovės, ne IRISL, priklausė pastarajai bendrovei arba buvo jos kontroliuojamos ar veikė jos sąskaita.

– Dėl IRISL dalyvavimo platinant branduolinius ginklus

44 Ieškovės neigia, kad IRISL atžvilgiu nurodytos faktinės aplinkybės pateisina ribojamųjų priemonių IRISL atžvilgiu priėmimą ir tolesnį jų taikymą. Jos, be kita ko, teigia, kad trys incidentai, kuriuose IRISL dalyvavo gabendama draudžiamas prekes, buvo susiję ne su branduolinių ginklų platinimu, o su karine technika, todėl dėl minėto branduolinių ginklų platinimo priimtos ribojamosios priemonės buvo nepateisinamos. Šią išvadą pagrindžia faktinė aplinkybė, kad dėl minėtų incidentų Saugumo taryba nepriėmė ribojamųjų priemonių IRISL arba kitoms ieškovėms. Be to, bet kuriuo atveju IRISL nežinojo apie gabenamų prekių pobūdį.

45 Taryba, palaikoma įstojusių į bylą šalių, ginčija ieškovių argumentų pagrįstumą. Tarybos manymu, pirmiausia, nors trys incidentai, kuriais kaltinama IRISL, yra susiję su karine technika, jie patvirtina suteiktą paramą platinant branduolinius ginklus, nes, konkrečiai kalbant, pažeidžia Saugumo Tarybos rezoliucijas, priimtas dėl branduolinių ginklų platinimo. Šią išvadą patvirtina Saugumo Tarybos pozicija. Antra, neatsižvelgiant į minėtų trijų incidentų kvalifikavimą, tai, kad IRISL, kaip didelė tarptautinės svarbos Iranui priklausanti jūros transporto įmonė, gabeno draudžiamą karinę techniką, rodo, kad ji neabejotinai gabeno ir techniką, susijusią su branduolinių ginklų platinimu, nes tokiai veiklai vykdyti reikalingos jūros transporto paslaugos. Trečia, bet kuriuo atveju trys incidentai, kuriuose dalyvavo IRISL, rodo rimtą riziką, kad ji gabeno platinant branduolinius ginklus naudojamą techniką. Taigi ribojamųjų priemonių IRISL atžvilgiu priėmimas ir tolesnis jų taikymas yra pateisinamas prevencijos tikslu.

46 Reikia išnagrinėti Tarybos pateiktų motyvų pagrįstumą, priimant ir toliau taikant ribojamąsias priemones IRISL atžvilgiu.

47 Pirma, Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punkte numatoma įšaldyti asmenų ir subjektų, kurie „dalyvauja, <...> teikia paramą Irano branduolinei veiklai, susijusiai su padidinta platinimo rizika ar branduolinių ginklų pristatymo sistemų kūrimu, įskaitant dalyvavimą perkant draudžiamus objektus, prekes, įrangą, medžiagas bei technologijas“. Panašiai ir Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies a punktas bei Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktas, be kita ko, taikomi subjektams, kurie „dalyvauja Irano branduolinėje veikloje, susijusioje su padidinta platinimo rizika, ar branduolinių ginklų siuntimo į taikinį sistemų kūrimo veikloje, tiesiogiai su ja susiję ar teikiantys jai paramą, įskaitant dalyvavimą perkant draudžiamus objektus, prekes, įrangą, medžiagas bei technologijas“. Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 punkto a ir b papunkčiai, be kita ko, taikomi asmenims ir subjektams, kurie teikia paramą platinant branduolinius ginklus, tačiau tiesiogiai nenurodo apie draudžiamų technologijų ir prekių įsigijimą.

48 Teisės aktų leidėjo vartojamoje formuluotėje numatyta, kad ribojamosios priemonės nustatomos subjekto atžvilgiu dėl paramos, kurią jis teikia platinant branduolinius ginklus, o tai reiškia, jog prieš tai jis užsiėmė veikla, atitinkančia šį kriterijų. Tačiau vien rizikos, kad atitinkamas subjektas teiks paramą platinant branduolinius ginklus ateityje, nepakanka (šiuo klausimu žr. 2012 m. balandžio 25 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Manufacturing Support & Procurement Kala Naft prieš Tarybą*, T-509/10, 115 punktą).

49 Taigi Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktu, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 punktu, Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies a punktu ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktu Taryba įpareigojama konstatuoti, kad IRISL faktiškai teikė paramą platinant branduolinius ginklus.

50 Šiuo klausimu primintina, kad Saugumo Taryba rezoliucijomis 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) ir 1929 (2009) pagal Jungtinių Tautų chartijos VII skyrių priėmė tam tikras ribojamąsias priemones, kuriomis siekiama įtikinti Irano Islamo Respubliką laikytis Rezoliucijos 1737 (2006), pagal kurią Irano Islamo Respublika privalo nedelsdama sustabdyti visą su sodrinimu ir perdirbimu susijusią veiklą, taip pat visus su sunkiuoju vandeniu susijusių projektų darbus ir imtis tam tikrų veiksmų, kurių reikalauja Tarptautinė atominės energijos agentūros Valdytojų taryba ir kuriuos Saugumo Taryba laiko svarbiausiais siekiant sukurti pasitikėjimą, kad Irano branduolinės programos tikslas yra visiškai taikus. Be draudimo Irano Islamo Respublikai eksportuoti ginklus ir technologijas, susijusias su jo galima branduolinių ginklų platinimo veikla arba branduolinių ginklų tiekimo sistemų kūrimu [Rezoliucijos 1737 (2006) 7 punktas], šios rezoliucijos taip pat draudžia Irano Islamo Respublikai tiesiogiai ar netiesiogiai iš savo teritorijos arba per savo piliečius ar su Irano Islamo Respublikos valstybės vėliava plaukiojančiuose laivuose arba skraidančiuose orlaiviuose tiekti, parduoti ar perduoti ginklus ir su jais susijusią techniką; be to, pagal jas visos valstybės turi uždrausti savo piliečiams įsigyti šiuos objektus iš Irano Islamo Respublikos, iš su Irano Islamo Respublikos vėliava plaukiojančių laivų ar skraidančių orlaivių, nesvarbu, ar šie objektai yra Irano kilmės [Rezoliucijos 1747 (2007) 5 punktas].

51 Šios draudimo priemonės, nors taikomos esant tokioms pačioms bendroms aplinkybėms ir jomis siekiama to paties tikslo, vis dėlto skiriasi atsižvelgiant į prekes ir technologijas, kurioms jos taikomos. Taigi, tai, kad prekėms taikomas Rezoliucijos 1747 (2007) 5 punkte nustatytas draudimas, nebūtinai reiškia, kad joms taip pat taikomas draudimas, kuris taikomas prekėms ir technologijoms, susijusioms su Irano Islamo Respublikos branduolinių ginklų platinimo veikla arba Irano Islamo Respublikos branduolinių ginklų tiekimo sistemų kūrimu, kaip tai nustatyta Rezoliucijos 1737 (2006) 7 punkte.

52 Šioje byloje iš metinės Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos Sankcijų komitetui pateiktos 2009 m. ataskaitos matyti, kad trys incidentai, kuriuose dalyvavo IRISL, susiję su tariamais Rezoliucijos 1747 (2007) 5 straipsnyje nustatyto draudimo Irano Islamo Respublikai eksportuoti ginklus ir su jais susijusią techniką pažeidimais. Tačiau kituose bylos medžiagoje esančiuose dokumentuose, kuriuos Taryba ieškovių prašymu joms pateikė ir kurie buvo nurodyti Bendrajame Teisme, nėra įrodymų, leidžiančių daryti išvadą, kad nagrinėjamiems objektams taip pat buvo taikomas Rezoliucijos 1737 (2006) 7 punkte nustatytas draudimas dėl technikos, susijusios su branduolinių ginklų platinimu.

53 Teismo posėdyje Taryba šiuo klausimu teigė, kad trys nagrinėjami incidentai buvo susiję su branduolinių ginklų platinimu, nes Irano Islamo Respublika ginklų ir su jais susijusios technikos eksportą naudojo jam finansuoti. Tačiau šis kaltinimas nepateikiamas nei ginčijamųjų aktų motyvuose, nei ieškovėms jų prašymu pateiktuose dokumentuose ir įrodymuose. Todėl šioje byloje į jį negalima atsižvelgti, siekiant pateisinti IRISL įtraukimą į sąrašą remiantis teisiniu kriterijumi, susijusiu su suteikta parama platinant branduolinius ginklus. Be to, bet kuriuo atveju reikia pridurti, kad Taryba Bendrajam Teismui nepateikė jokio konkretaus įrodymo, pagrindžiančio kaltinimą, jog IRISL gabenta draudžiama karinė technika buvo naudojama platinant branduolinius ginklus.

54 Tačiau Taryba teigia, kad Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos pozicijoje dėl IRISL buvo nustatyta, jog IRISL dalyvavimas trijuose incidentuose rodo, kad IRISL rėmė branduolinių ginklų platinimą, nepaisant to, kad ji tokių ginklų ir negabeno.

55 Šiuo klausimu akivaizdu, kad Saugumo Taryba paprašė valstybių narių tikrinti IRISL laivus, nes buvo pagrįstų motyvų, leidžiančių manyti, kad jais gabenamos draudžiamos prekės, kaip tai nustatyta rezoliucijose 1803 (2008) ir 1929 (2009). Taip pat ji priėmė ribojamąsias priemones dėl trijų IRISL priklausančių ir jos kontroliuojamų organizacijų.

56 Tačiau, pirma, Saugumo Tarybos nustatytos ribojamosios priemonės nėra taikomos konkrečiai IRISL, be to, Bendrajam Teismui pateiktoje bylos medžiagoje nėra duomenų, nurodančių tikslius jų priėmimo motyvus.

57 Kita vertus, valstybėms skirtas raginimas susiklosčius tam tikroms aplinkybėms tikrinti IRISL laivus, Saugumo Tarybos manymu, rodo, kad egzistuoja rizika, jog IRISL teiks paramą platinant branduolinių ginklus. Tačiau, priešingai, nei to reikalaujama pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą, Reglamento Nr. 423/2007 7 straipsnio 2 punktą, Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies a punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą, ji nenurodo, kad IRISL tokią paramą iš tiesų suteikė.

58 Šiomis aplinkybėmis darytina išvada, kad nebuvo įrodyta, jog IRISL, tris kartus gabenusi karinę techniką ir taip pažeidusi Rezoliucijos 1747 (2007) 5 straipsnyje nustatytą draudimą, suteikė paramą platinant branduolinius ginklus. Todėl nagrinėjami trys incidentai nepateisina ribojamųjų priemonių IRISL atžvilgiu priėmimo ir tolesnio taikymo.

59 Antra, primintina, kad ribojamųjų priemonių priėmimas ir tolesnis jų taikymas negali pagrįstai būti grindžiamas prielaida, nenumatyta galiojančiuose teisės aktuose ir nepagrįsta šių aktų tikslu (šiuo klausimu žr. 2012 m. kovo 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Tay Za prieš Tarybą*, C-376/10 P, 69 punktą).

60 Vis dėlto šioje byloje Tarybos teiginys, kad jei IRISL gabeno karinę techniką pažeisdama Rezoliucijos 1747 (2007) 5 punkte nustatytą draudimą, ji neabejotinai gabeno ir techniką, susijusią su branduolinių ginklų platinimu, nepagrįstas jokiais konkrečiais duomenimis arba įrodymais. Ji remiasi prielaida, kuri, kaip tai matyti iš šio sprendimo 48 punkto, nenumatyta Sprendime 2010/413, Reglamente Nr. 423/2007, Reglamente Nr. 423/2007, Reglamente Nr. 267/2012. Be to, tokia prielaida neatitinka minėtų dokumentų bendrosios struktūros, nes ja neatsižvelgiama į priemonių, kuriomis draudžiamas ginklų ir su jais susijusios technikos eksportas, ir priemonių, kuriomis draudžiamas technikos, susijusios su branduolinių ginklų platinimu, gabenimas, skirtumą.

61 Šiomis aplinkybėmis Tarybos kaltinimas, kad IRISL neabejotinai gabeno techniką, susijusią su branduolinių ginklų platinimu, negali būti priimtas.

62 Trečia, kadangi Taryba teigia, kad trys incidentai, kuriuose dalyvavo IRISL, rodo, jog egzistuoja rimta rizika, kad ji gali gabenti techniką, susijusią su branduolinių ginklų platinimu, primintina, jog, kaip tai matyti iš šio sprendimo 48 punkto, tokios rizikos nepakanka siekiant pateisinti ribojamųjų priemonių priėmimą ir tolesnį jų taikymą pagal Sprendimo 2010/413 20 straipsnio 1 dalies b punktą, Reglamento 423/2007 7 straipsnio 2 punkto a ir b papunkčius, Reglamento Nr. 961/2010 16 straipsnio 2 dalies a punktą ir Reglamento Nr. 267/2012 23 straipsnio 2 dalies a punktą.

63 Tokiomis aplinkybėmis Taryba teigia, kad atsižvelgiant į slaptą branduolinių ginklų platinimo operacijų pobūdį, jeigu būtų reikalaujama identifikuoti gabenimą, kuris būtų konkrečiai susijęs su branduolinių ginklų platinimu, o ne su kitomis draudžiamomis prekėmis, ribojamosios priemonės visiškai netektų savo prevencinio veiksmingumo.

64 Šiuo klausimu, jei Taryba mano, kad taikomi atitinkami teisės aktai neleidžia jai pakankamai veiksmingai įsikišti, kad galėtų kovoti su branduolinių ginklų platinimu, ji gali nustatyti ribojamąsias priemones ir, kaip teisės aktų leidėja, padaryti jų dalinius pakeitimus – jų teisėtumą prižiūri Sąjungos teismas, - kad padidintų atvejų, kada gali būti nustatytos ribojamosios priemones, skaičių.

65 Tačiau dėl siekio užtikrinti kuo didesnį ribojamųjų priemonių prevencinį poveikį negalima taikomų teisės aktų aiškinti priešingai, nei tai aiškiai nustatyta jų tekste.

66 Todėl net jei būtų galima pagrįstai manyti, kad tai, jog IRISL dalyvavo trijuose incidentuose, kai buvo gabenama karinė technika pažeidžiant Rezoliucijos 1747 (2007) 5 punkte nustatytą draudimą, padidina riziką, kad ji taip pat bus įtraukta į su branduolinių ginklų platinimu susijusios technikos gabenimo veiklą, atsižvelgiant į galiojančius teisės aktus, ši aplinkybė nepateisina ribojamųjų priemonių IRISL atžvilgiu priėmimo ir tolesnio jų taikymo.

67 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, darytina išvada, kad Tarybos pateikti įrodymai nepateisina ribojamųjų priemonių IRISL atžvilgiu priėmimo ir tolesnio jų taikymo.

68 Todėl ketvirtąjį pagrindą, kiek jis susijęs su IRISL, reikia priimti.

– Dėl *Khazar Shipping Lines* dalyvavimo platinant branduolinius ginklus

69 Pagal ginčijamuosiuose aktuose nurodytus motyvus *Khazar Shipping Lines* dalyvavo platinant branduolinius ginklus ir taip sudarė sąlygas Jungtinių Tautų ir Jungtinių Amerikos Valstijų nurodytiems subjektams, tarp jų „banque Melli“, vykdyti transporto operacijas.

70 *Khazar Shipping Lines* teigia, kad nedalyvavo platinant branduolinius ginklus; ji, be kita ko, nurodo, jog nei gabeno su jais susijusius krovinius, nei suteikė paslaugas *Bank Melli Iran*. Ji priduria, kad Tarybai pateiktose pastabose atmetė jai skirtus kaltinimus.

71 Taryba ir į bylą įstojančios šalys ginčija *Khazar Shipping Lines* argumentus.

72 Šiuo klausimu pakanka pažymėti, kad nors *Khazar Shipping Lines* ginčija jai pateiktų kaltinimų pagrįstumą, Taryba nepateikė jokios šiuos kaltinimus pagrindžiančios informacijos arba įrodymų. Tokiomis aplinkybėmis pagal 42 punkte cituotą teismo praktiką minėti kaltinimai nepateisina ribojamųjų priemonių *Khazar Shipping Lines* atžvilgiu priėmimo ir tolesnio jų taikymo. Todėl ketvirtąjį pagrindą, kiek jis susijęs su *Khazar Shipping Lines* dalyvavimu platinant branduolinius ginklus, reikia priimti.

– Dėl aplinkybės, kad kitos ieškovės, ne IRISL, priklausė IRISL arba buvo jos kontroliuojamos ar veikė jos sąskaita

73 Kitos ieškovės, ne IRISL, ginčija, kad joms turėjo būti taikomos ribojamosios priemonės, nes jos priklausė IRISL arba buvo jos kontroliuojamos arba veikė jos sąskaita. Jos, be kita ko, teigia, kad kai kurios iš jų nėra jūrų krovinių bendrovės, jos nepriklauso IRISL arba priklauso tik labai nedaug.

74 Taryba, palaikoma įstojusių į bylą šalių, ginčija ieškovių argumentų pagrįstumą.

75 Šiuo klausimu įšaldžius subjekto, pripažinto teikusio paramą platinant branduolinius ginklus, lėšas išlieka nemaža rizika, kad jis darys spaudimą jam priklausantiems ar jo kontroliuojamiems subjektams, kad apeitų jam taikomų priemonių poveikį. Tokiomis aplinkybėmis reikia pripažinti, kad subjektų, kurie priklauso arba kuriuos kontroliuoja subjektas, pripažintas teikusiu paramą platinant branduolinius ginklus, lėšų įšaldymas yra reikalinga ir tinkama priemonė siekiant užtikrinti prieš tokį subjektą priimtų priemonių veiksmingumą ir garantuoti, kad šios priemonės nebus apeinamos (pagal analogiją žr. 2009 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Melli Bank prieš Tarybą*, T-246/08 ir T-332/08, Rink. p. II-2629, 103 punktą).

76 Tačiau, kaip tai matyti iš 44-68 punktų, šioje byloje Taryba neįrodė, kad IRISL teikė paramą platinant branduolinius ginklus.

77 Šiomis aplinkybėmis net darant prielaidą, kad kitos ieškovės, ne IRISL, iš tiesų priklausė IRISL arba buvo jos kontroliuojamos, arba veikė jos sąskaita, tai nepateisina joms skirtų ribojamųjų priemonių priėmimo ir tolesnio jų taikymo, nes IRISL nebuvo pripažinta subjektu, teikusiu paramą platinant branduolinius ginklus.

78 Taigi ketvirtąjį pagrindą reikia priimti tiek, kiek kitos ieškovės, ne IRISL, priklauso IRISL arba yra jos kontroliuojamos ar veikia jos sąskaita.

79 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, ketvirtąjį pagrindą tiek, kiek jis susijęs su visomis ieškovėmis, reikia priimti, o ginčijamuosius aktus tiek, kiek jie susiję su jomis, panaikinti, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškovių nurodytų argumentų ir pagrindų.

Dėl ginčijamųjų aktų panaikinimo pasekmių laiko atžvilgiu

80 Pirmiausia, kiek tai susiję su ginčijamų aktų panaikinimo pasekmėmis laiko atžvilgiu, reikia pažymėti, kad Įgyvendinimo reglamentas Nr. 668/2010, kuriuo iš dalies pakeistas Reglamento Nr. 423/2007 V priede esantis sąrašas, nebesukelia teisinių pasekmių pastarąjį reglamentą panaikinus Reglamentu Nr. 961/2010. Be to, pats Reglamentas Nr. 961/2010 buvo panaikintas Reglamentu Nr. 267/2012. Todėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 668/2010 ir Reglamento Nr. 961/2010 panaikinimas susijęs tik su jų pasekmėmis nuo jų įsigaliojimo iki panaikinimo.

81 Be to, kalbant apie Reglamentą Nr. 267/2012, reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antrą pastraipą, nukrypstant nuo SESV 280 straipsnio, Bendrojo Teismo sprendimai, skelbiantys reglamentą negaliojančiu, įsigalioja tik pasibaigus šio statuto 56 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytam apeliacinio skundo padavimo laikotarpiui arba, jeigu per tą laikotarpį paduodamas apeliacinis skundas, nuo apeliacinio skundo atmetimo dienos (pagal analogiją žr. 2011 m. rugsėjo 16 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Kadio Morokro prieš Tarybą*, T-316/11, neskelbiamo Rinkinyje, 38 punktą).

82 Šiomis aplinkybėmis Taryba nuo šio sprendimo įteikimo turi dviejų mėnesių ir dešimties dienų, pridedamų dėl nuotolio, terminą, kad ištaisytų pažeidimus ir prireikus nustatytų naujas ribojamąsias priemones ieškovių atžvilgiu. Šioje byloje, atsižvelgiant į didelį šių priemonių poveikį ieškovių teisėms ir laisvėms, rimtos ir nepataisomos žalos ribojamųjų priemonių, kurios nustatytos Reglamentu Nr. 267/2012, veiksmingumui atsiradimo rizika neatrodo pakankamai didelė, kad būtų galima pateisinti šio reglamento pasekmių ieškovių atžvilgiu išsaugojimą pasibaigus Teisingumo Teismo statuto 60 straipsnio antroje pastraipoje numatytam terminui (pagal analogiją žr. šio sprendimo 81 punkte minėto Sprendimo *Kadio Morokro prieš Tarybą* 38 punktą).

83 Galiausiai, kiek tai susiję su Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, panaikinimo pasekmėmis laiko atžvilgiu, reikia priminti, kad pagal SESV 264 straipsnio antrą pastraipą Bendrasis Teismas gali, jei mano, kad būtina, nurodyti, kurios paskelbto negaliojančiu akto pasekmės lieka galutinės. Šiuo atveju skirtumas tarp Reglamento Nr. 267/2012 panaikinimo įsigaliojimo dienos ir Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, panaikinimo įsigaliojimo dienos gali labai pakenkti teisiniam saugumui, nes šiais dviem aktais ieškovėms nustatytos tokios pačios priemonės. Todėl Sprendimo 2010/413, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, pasekmės, susijusios su ieškovėmis, turi likti galioti iki Reglamento Nr. 267/2012 panaikinimo įsigaliojimo dienos (pagal analogiją žr. šio sprendimo 81 punkte minėto Sprendimo *Kadio Morokro prieš Tarybą* 39 punktą).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

84 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovių pateiktus reikalavimus. F

85 Pagal 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą įstojusios į bylą valstybės narės ir institucijos turi pačios padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Komisija ir Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti:**

   — **2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimo 2010/413/BUSP dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinama Bendroji pozicija 2007/140/BUSP, II priedą,**

   — **2010 m. liepos 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 668/2010, kuriuo įgyvendinama Reglamento (EB) Nr. 423/2007 dėl ribojančių [ribojamųjų] priemonių Iranui 7 straipsnio 2 dalis, priedą,**

   — **2010 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimo 2010/644/BUSP, iš dalies keičiančio Sprendimą 2010/413, priedą,**

   — **2010 m. spalio 25 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 961/2010 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 423/2007, VIII priedą,**

   — **2012 m. kovo 23 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 267/2012 dėl ribojamųjų priemonių Iranui, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 961/2010, IX priedą,**

   tiek, kiek jie susiję su *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* ir kitomis 17 ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti priede.

2. **Sprendimo 2010/413/BUSP, iš dalies pakeisto Sprendimu 2010/644, sukeltos pasekmės toliau taikomos tiek, kiek jos susijusios su *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* ir kitomis 17 ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti priede, kol įsiteisės Reglamento Nr. 267/2012 panaikinimas.**

3. **Europos Sąjungos Taryba, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* ir kitų 17 ieškovių, kurių pavadinimai nurodyti priede, bylinėjimosi išlaidas.**

4. **Europos Komisija ir Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Paskelbta 2013 m. rugsėjo 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Priedas

Bushehr Shipping Co. Ltd, įsteigta Valetoje (Malta),

Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), įsteigta Teherane (Iranas),

Irano – Misr Shipping Co., įsteigta Teherane,

Irinvestship Ltd, įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė),

IRISL (Malta) Ltd, įsteigta Slimoje (Malta),

IRISL Club, įsteigta Teherane,

IRISL Europe GmbH, įsteigta Hamburge (Vokietija),

IRISL Marine Services and Engineering Co., įsteigta Kešme (Iranas),

ISI Maritime Ltd, įsteigta Valetoje,

Khazar Shipping Lines, įsteigta Anzali (Iranas),

Leadmarine, įsteigta Singapūre (Singapūras),

Marble Shipping Ltd, įsteigta Slimoje,

Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), įsteigta Teherane,

Shipping Computer Services Co., įsteigta Teherane,

Soroush Saramin Asatir Ship Management, įsteigta Teherane,

South Way Shipping Agency Co. Ltd, įsteigta Teherane,

Valfajr 8th Shipping Line Co., įsteigta Teherane.

Turinys

Ginčo aplinkybės 2

Procesas ir šalių reikalavimai 3

Dėl teisės 4

Dėl esmės 4

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos nurodyti motyvus pažeidimu tiek, kiek šie motyvai susiję su IRISL 4

Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su vertinimo klaida priimant ribojamąsias priemones ieškovėms 6

– Dėl IRISL dalyvavimo platinant branduolinius ginklus 7

– Dėl Khazar Shipping Lines dalyvavimo platinant branduolinius ginklus 10

– Dėl aplinkybės, kad kitos ieškovės, ne IRISL, priklausė IRISL arba buvo jos kontroliuojamos arba veikė jos sąskaita 10

Dėl ginčijamųjų aktų panaikinimo pasekmių laiko atžvilgiu 11

Dėl bylinėjimosi išlaidų 11